

خاتمه فرزند توسط فرزند پدر: یک فرزند ممکن است یا استفاده از فرخوان های سیقه توسط

فرزند پدر: خاتمه باید به طور معمول چنین ~~فرزند پدر~~ فرخوان های
توسط فرزند پدر (Parent) انجام می شود.

خاتمه توسط کاربر یا برنامه کاربری فرخوان: به چنین خاتمه اصطلاحاً Kill کردن یک فرزند

اطلاق می شود.

۴۵) ضرورتاً اکامی شناس فرزند توسط فرزند پدر: یک فرزند اگر بخواهد فرزند خود را خاتمه دهد باید
شناس آن را بداند. بنابراین وقتی یک فرزند جدید به عنوان مثال بازخوان سیقه نظیر (fork)
ایجاد می شود، شناس آن فرزند برابر فرزند پدرش ارسال می شود.

مطلب تکلیفی: فرخوانی fork توسط یک فرزند، یک شناس فرزند (PID) است که
خروجی حاصل از

این به یک فرزند با شناس PID

می تواند صاف زیر را به خود ببندد:

۱. $PID > 0$: فرزند جدید به درستی ایجاد شده و معتبر است.

۲. $PID < 0$: شناس نامعتبر بوده و فرزند جدید ~~تبدیل شده~~ نامعتبر ایجاد
نشده است.

۳. $PID = 0$: اگر سرور فرزند پدر و فرزند یکسان باشد، مقدار خروجی

دستور fork برابر فرزند فرزند حاضر مقدار صفر است.

مازم به ذکر است که برابر فرزند پدر، مقدار خروجی تابع fork
PID فرزند جدید است.

۴۱) برخی از دلایل که فرزند پدر سبب خاتمه فرزند می شود عبارتند از:

۱! استفاده بیسی از حد فرزند از برخی منابع تخصیصی،

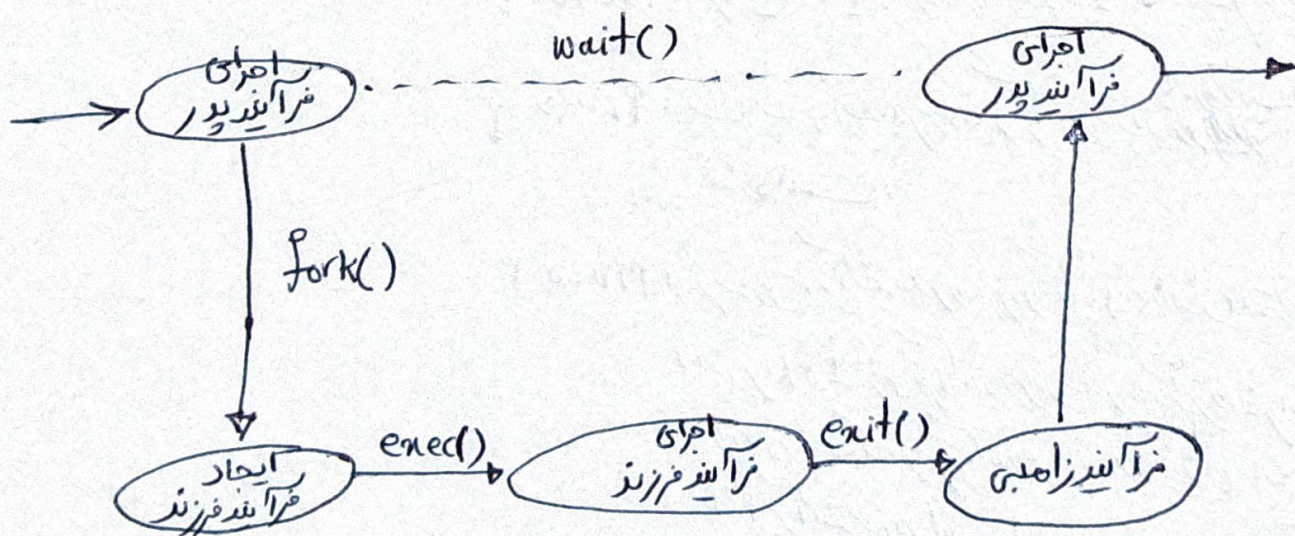
۲ عدم نیاز به وظیفه محول شده به فرآیند فرزند

۳ انجام فرآیند پدر (به صورت زنجیره ای غیر فعال) و عدم اجازه برقی سیستم عامل ها به ادا حیات فرآیندهای فرزند

(۱۶) خالق فرآیندها، به نحوه خالق که در آن ایام فرآیند پدر موضوع ^{خالق} تمامی فرآیندهای فرزند می شود، خالق ^{فرزند می شود} (Cascading Termination) (Cascading Termination) اطلاق می شود

فرآیند زامبی (Zombie Process): هنگامی که یک فرآیند خالق پدری کند تا زمانی که خالق آن توسط فرآیند پدر شناسایی می شود، به فرآیند مذکور، فرآیند زامبی اطلاق می شود.

در واقع با خالق فرآیند، منابع تحقیق یافته به آن آزاری ندارد و می توانند چنین فرآیند در جدول فرآیندها باقی می ماند تا فرآیند پدر از وضعیت آن مطلع شود. شکل زیر مفاهیم بالا را به صورت نشان می دهد.

سؤال: صرفن کنند فراکننده ها در بنا به هر دلیلی خاتمه یابد (شکل قبل را در نظر بگیرید). در چنین وضعیتی فراکننده ها را می توان به چه روشی مدیریت کرد؟
 به طور خاص

هستند و اصطلاحاً به آنها فراکننده های یتیم (Orphan Process) اطلاق می شود. حال سؤال این است که در چنین وضعیتی اگر از کردن حداقل جدول فراکننده و اگر ساز فراکننده یتیم به چه روشی مدیریت می شود؟

پاسخ: در سیستم های به طور معمول چنین حالتی را می توان در نظر گرفتن فراکننده با PID=1 (فرآیند) به عنوان پدر فراکننده های یتیم کنترل و مدیریت می کنند. بدین نحو فراکننده مذکور با فراخوانی تابع wait به طور دوره ای سبب از دست دادن فراکننده های یتیم و از کردن حداقل جدول فراکننده های می شود.

مطلب تکمیلی - دلائل خاتمه فراکننده و استراتژی های مربوط به آن به صورت گسترده در سیستم های مختلف قابل رده بندی هستند. به عنوان مثال در سیستم عامل های اندروید برای فراکننده ها سلسه مراتبی از الویت ها کافی می شود که بر اساس آن سهمی می شود به منظور محدودیت حافظه، فراکننده های برابر خاتمه و اگر از دست دادن منابع انتخاب شود که الویت کمتری دارند. سلسه مراتب کافی شده به ترتیب از الویت بالا به الویت پایین به قرار زیر است:

۱. فراکننده های پیش زمینه (Foreground Process): فراکننده های جاری قابل مشاهده روی صفحه که کاربر در حال حاضر با آنها تعامل دارد.
۲. فراکننده های قابل مشاهده (Visible Process): فراکننده های که به طور مستقیم روی پیش زمینه قابل مشاهده هستند اما در حال انجام عملیات می باشند.

هستند که فراکندهای پس زمینه به آنها ارجاع می‌کنند (مثلاً فراکندهایی که در حال انجام فعالیت هستند و وضعیت آن روی صفحه نمایش داده می‌شود).

۳ فراکندهای سرویس (Service Process): سبب فراکندهای پس زمینه هستند یا این تفاوت که در حال انجام فعالیت هستند که قابل مشاهده توسط کاربر است (مثلاً فراکندهایی شخصی موسیقی).

۴ فراکندهای پس زمینه (Background Process): فراکندهایی هستند که در حال انجام فعالیت می‌باشند که از دید کاربر پنهان است.

۵ فراکندهای خالی (Empty Process): فراکندهایی است که هیچگونه مؤلفه فعال (Active Component) نداشته باشد به برنامه کاربردی تعلق ندارد.

نکته: فراکندهای چنین سیستمی ممکن است به طور متناوب چند ویژگی را داشته باشند یا عنوان مثال هم visible باشند هم service باشند، در این صورت الویت در نظر گرفته برابر آنها با تیره به طبع (یعنی visible) خواهد بود.

(۲۸) ارتباطات داخلی فراکندها (IPC = InterProcess Communication)

فراکندهای موجود در سیستم را می‌توان از کافله هم و در به دو گروه زیر تقسیم بندی کرد:

① فراکندهای مستقل (Independent): به فراکندهایی اطلاق می‌شود که

یا هیچ فراکندهای در حال اجرای دیگری نداشته باشند یا به اشتراک نمی‌گذارند.

۲) فراکنده‌های همکاری (Cooperate): هر فراکنده‌ای که اشتراک‌گذار داده یا تسریع فراکنده‌ها

داشته باشد، یک فراکنده همکاری شناخته می‌شود.

در یک تعریف گسترده‌تر، فراکنده‌های همکاری به فراکنده‌هایی

اطلاق می‌شود که بتوانند به اشتراک‌گذار داده‌های در حال اجرا

تأثیر بگذارند یا روی آنها تأثیر بگذارند.

۲۹) برخی دتایل برای تأمین یک محیط همکاری بین فراکنده‌ی عبارتند از:

۱) اشتراک‌گذار اطلاعات (Information sharing): وجود آنتینه در

چندین برنامه کاربردی برابر دسترسی هم‌رسان به یک قطعه اطلاعاتی مشترک،

۲) تسریع محاسبات (Computation speedup): اثر یک شبکه را بخواهیم

سرعت اجرای الگوریتم به نسبت آن را به زیر شبکه‌هایی شکسته و هر کدام را به

طور موازی یا یکدیگر اجرا کنیم. برای یکپارچه‌سازی و محکمه صحیح سیستم در

حین شرایط نیازمند محیط کاری مشترک برای کنترل و مدیریت زیر شبکه‌ها و در نهایت شبکه اصلی هستیم.

۳) ماژولاریتی و پیمان‌پذیری (Modularity): ممکن است درستی یک

دسته با سیستم که قواعد سیستم را در چندین دسته از فراکنده‌ها یا نخ‌های مجزا

تقسیم‌پذیر کنیم در حین حالتی برابر داشتن محکمه صحیح و یکپارچه داشتن

محیط همکاری مشترک ضروری است.

۳۰) فراکنده‌های Cooperate به منظور تبادل داده (ارسال/دریافت داده به/از فراکنده‌های

گستر نیاز به ارتباط درون فراکنده‌ی (IPC) دارند. دو مدل پایه برای چنین ۲۹